

de schuiftrompet

* door c. c. s. crone

Nadat Eefje hem vijfmaal geroepen had, ontwaakte Willem Dungen en bewoog zich traag het bed uit.

Hij vroeg aan zijn glundere vrouw wat er zo belachelijk was.

„Niets, bakker,” schaterde Eefje en hij zag, dat het laken aan zijn tenen hing.

Dungen was geen bakker; hij bezorgde brood, dat de fabriek gebakken had.

De dienstmeisjes waren dartel vandaag. Willem beloofde, dat het zomer ging worden. Dat vonden ze goed.

Hij liet het deksel van zijn broodkar vrolijk kleppen; z'n uniformpet hield hij in zijn hand, zodat hij, toen de directeur van de fabriek voorbij wandelde, niet wist, hoe hij hem groeten zou.

De avond van die dag kreeg Dungen vier weken loon en zijn ontslag. Hij droeg het geld in zijn hand en merkte niet meer, dat het zomer werd.

„Dag, bakker,” riep de jongeheer, aan wien hij laatst een krentenbol gegeven had.

„Dag,” zei Willem Dungen. Hij zag, dat hij het geld nog in zijn hand droeg, en borg het behoedzaam in zijn zak.

In zijn gedachten kwam zijn vrouwtje.

„Waarom lach je toch?” vroeg hij.

„Goeie morgen, bakker,” plaagde ze en zijn beddelaken sleepte achter hem aan. Het raakte bekneld tussen de deuren van alle huizen, waar hij brood bezorgde. Een auto suisde langs hem heen en drong hem tegen de balie van de gracht aan.

Hij voelde, of het geld nog in zijn jaszak zat, en slenterde naar huis. De kamervloer ging langzaam overeind staan.

Bovenaan de helling zat Eefje aardappelen te schillen.

Hij liep moeizaam naar haar toe. Ze maakte haar verontschuldiging dat ze vandaag zo laat was, en

ze vroeg, of hij niets aan haar merkte. Ze schudde haar hoofd, dat hij het bijzondere zien zou. Ze zei, dat het langer had geduurd, dan ze gedacht had.

Willem wist niet, wat ze bedoelde. „De permanent wave,” schetterde ze aan zijn oor.

„Ja, ja,” zei Dungen. Hij had haar gisteren zijn toestemming gegeven; het was een hele uitgaaf.

Hij keek zo vreemd.

Ze vroeg, of hij het dan zo erg vond, dat het eten deze ene keer niet klaar was.

„De fabriek gaat bezuinigen,” antwoordde hij.

Ze begreep het verband van die zin niet.

Nu moest hij zijn stem heel gewoon laten klinken, maar de woorden kwamen zo zacht, dat het leek, of hij plotseling doof was geworden.

„Ontslagen?” vroeg Eefje nog eens en er rolden twee aardappelen van haar schoot.

Hij boog zijn hoofd, om ja te knikken, maar richtte het niet meer op. De aardappels rolden onder de tafel en hij bleef in die richting staren.

Toen reikte zij haar handen omhoog naar zijn hoofd, dat zich niet

troosten liet. Ze ging op haar tenen staan, om hem te omhelzen, en zei telkens weer: „Mijn arme Wim.”

Hij keek mistroostig naar haar wipneusje, maar boog zich niet voorover. Ze dacht, dat hij boos naar haar haren keek, en bekende hem, dat ze die krullen wel van haar hoofd zou willen rukken, wanneer ze het geld daarmee maar terug kon krijgen.

Hij nam de schuiftrompet, die aan de muur hing, in zijn handen en merkte op, dat hij die morgen naar het bestuur van de personeelfanfare terug moest brengen. Maar toen hij de volgende morgen ging fietsen, vergat hij de trombone mee te nemen.

Willem Dungen reed zonder pet. De wind doorwaaide zijn haren, maar hij piekerde over die vernederende gang met zijn schuiftrompet.

De zwaluwen scheerden voorbij in de lucht en hij bedacht, dat honderd zwaluwen wel zomer maken, maar de schuiftrompet kwam telkens terug.

Toen hij weer thuis kwam, vermeed hij elke blik naar de plaats, waar hij zijn instrument wist. Maar daar zijn vrouw in die richting wees, wilde hij onverschillig schijnen en keek.

De trombone was verdwenen.

„Ik moest toch in de buurt van de fabriek zijn,” zei Eefje en ze had altijd een hekel aan die blaas-muziek gehad.

Hij strekte zijn armen naar haar uit, maar ze merkte op, dat er gebeld was, en vluchtte naar de voordeur.

Hij hoorde de harde stem van Tinus vragen, of hij Willems instrument maar meteen naar de fanfare-repetitie mee zou nemen. Het was een heel stil wezentje, dat in de kamer terugkwam.

„Moet je nu huilen?” vroeg Willem verwonderd, toen hij dat schuwe Eefje in zijn armen nam.

